

عنوان مقاله:

نقش قیاس فرضی در معناشناسی علم الهی از منظر ابن سینا

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 8، شماره 16 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مهدی نصرتیان اهور - استادیار دانشگاه قرآن و حدیث قم

خلاصه مقاله:

تبیین کیفیت علم خداوند به موجودات از منظر ابن سینا و تبیین نقش قیاس فرضی در آن مساله اصلی این مقاله است که با توصیف و تحلیل و بکارگیری برخی از قواعد معناشناسی می توان به این مهم دست یافت. با توجه به کاربرست قیاس فرضی در معناشناسی علم الهی برداشت مشهور از نظریه ابن سینا در باب علم الهی صحیح نیست، بلکه ابن سینا از جمله کسانی است که علم خداوند به موجودات را علم حضوری می داند و همین امر موجب می شود وی را اولین فردی از متفکران فلسفه بدانیم که علم حضوری خداوند به موجودات را ثابت کرده است. همچنین بازخوانی جدید از علم الهی سبب می شود فاعلیت بالعنایه به سهولت قابل درک باشد و سازگاری آن با مبانی ابن سینا مشهود و معلوم گردد. ابن سینا در کتابهای خود عنایت الهی را همان عاقل، عاشق لذاته و خیر خواه بودن خداوند تعریف می کند که صدور لذاته خیر از خداوند نتیجه این عنایت است. این صدور چون از ذات خداوند نشات می گیرد، نیازمند به غرض خارج از ذاتش نیست تا تجدد اراده لازم آید. قدیم بودن این صور و جوهر بودن آنها از جمله لوازم این تقریر و خوانش جدید تلقی می شود.

کلمات کلیدی:

قیاس فرضی خلاقانه، ابن سینا، علم حضوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1007904>

